

22. SPUNE-MI ISUSE...

Textul: Benone Burtescu

1. Spu-ne-mi, I - su - se, nu-i prea mult să porți vi-na mea pe Cal - var
 2. Nu-i prea mult, oa - re, frun - tea Lui cu-nuni de du - re - re pur-tând,
 3. Spu-ne-mi I - su - se, nu-i prea mult să-Ți dau toa-tă i - ni-ma mea?

Și-n lo - cul meu răs-tig - nit, să-mi dai ne - măr - gi-niri de har?...
 Po - va - ra mor - ții ce m-a - pă - sa s-o poar - te sân - ge-rând?...
 Să n-am în via - ță ni - mic mai sfânt de - cât iu - bi - rea Ta?

Spu-ne-mi, I - su - se, nu-i prea scump, cu pre-țul a - tâ - tor du - reri,
 Nu-i prea mult oa - re, tron de cer de în-geri de-a pu - ruri 'năl - țăt,
 Fi - e slă - vi - tă dra - gos - tea: ni-mic nu e greu când iu - bești!

Fine

Tu să plătești ră-tă - ci - rea mea și să mă-n torci la cer?
 Să fi - e pen-tru pă - ca - tul meu cu un mor-mânt schim-bat?...
 Eu Îți pre-dau toa-tă via - ța mea, iar Tu mă mân - tu - iești!

(la cer)
 (schim-bat)
 (mân-tu-iești)

1. De câ - te ori în tai - nă spre Ghet - se - mani a - lerg,
 2. Și-ori-cât aş vrea I - su - se iu - bi - rea-Ți să-n-țe - leg,

De câ - te ori sub cru - ce plâng, Ui-mit mă tot în-treb...
 E-a - tât de ma - re jert - fa Ta, Că tot Te mai în-treb...

D. C. al Fine